

LA FARGA

REVISTA DE SALT

Les entitats: **Club Bàsquet Salt**

CARTA A LA FARGA

Amics,

Em veig en l'obligació d'escriure-us perquè destil·lar fel no és bo. El resultat de la meva col·laboració en la portada del núm. 136 de LA FARGA és deplorable.

Sóc el primer a lamentar que actuacions il·lusionades i desinteressades com les vostres i les meves s'hagin de frustrar per una barroeria.

Ben segur que l'impressor haurà actuat amb tota la bona fe del món. I també que els imperatius monetaris aconsellen de no indignar-s'hi, però encara crec que la dignitat no està subjecta a mercantilisme.

Ja sé que el to agre de la carta pot semblar fora de lloc, em penso, però, que també cal vetllar per la qualitat del producte final.

Agraïxo la confiança que m'heu dipositat en encarregar-me la portada i espero que coincidireu amb mi a l'hora d'exigir un respecte per a la voluntat de les persones que, amb més o menys encert, creen i creuen que la manca de mitjans no està barallada amb el saber fer.

Cordialment,

Mateu Riera

RECULL

- * Conferència "Els pobles de l'Amazònia". Can Panxut. 5 de desembre.
- * Música popular brasilera Can Panxut. 5 de desembre.
- * Inauguració Exposició per la Pau. Museu de Salt. 9 de desembre.
- * Teatre de Cordó representa l'obra: "PARADA 34". Organitza Riells. Can Panxut. 13 de desembre.
- * Inauguració Exposició de Pessebres. Mas Mota. 23 de desembre.
- * Quina Bàsquet Salt. Casal de Jubilats. Del 24 de desembre al 6 de gener.
- * Quina Salt-Quilalí. Escola d'Adults de Salt. Del 24 de desembre al 6 de gener.
- * Recital de poemes de la Parròquia de Sant Cugat. Església Sant Cugat. 26 de desembre.
- * Can Coral Rossinyol. Església de Sant Cugat. 27 de desembre.
- * Els Pastorets (Dominiques). Ateu Can Panxut. 1,2,3 i 6 de gener.
- * Ruta per la Pau. Església de Sant Cugat. 2 de gener.
- * Pessebre Vivent. Jardins Hospital Psiquiàtric. 3 de gener.
- * Els Pastorets (Dominiques). Teatre Hospital Psiquiàtric. 4 de gener.
- * Cavalcada de Reis. 5 de gener.
- * Recollida d'avets. Agrupament Escolta Sant Cugat. 9 de gener.
- * Curset de cuina de Nadal. 2, 9 i 16 de desembre. Les Bernardes.
- * Exposició de Mangot. Desembre. Les Bernardes.
- * Vermut de Sant Esteve i audició de sardanes. Pl. Verdguer, 26 de desembre.

CARTA DE LA FARGA

Amic Mateu,

Què més podem fer que donar-te tota la raó? Què més podríem dir-te si no que, com tu mateix, lamentem el resultat de la teva col·laboració artística en la portada de l'anterior número de LA FARGA?

Naturalment que és decepcionant que tasques realitzades amb tanta il·lusió quedin frustrades, defraudades, respecte a les esperances que hi havíem dipositat.

Però tu, bon amic, col·laborador de la nostra revista des dels seus inicis -ja fa quinze anys!- saps, com nosaltres mateixos que, per les precarietats en què ens movem, fracassos semblants ens passen, inevitablement, de tant en tant, malgrat l'interès de tots: Consell de redacció, compaginador, impressor...

Ens sap greu, de veritat, que aquesta vegada tu n'hagis estat la víctima. I de rebot, la revista, és clar. S'ha de tenir paciència: a tots ens ha tocat alguna vegada. (Ben mirat, no sabem si això pot servir-te de consol).

En nom de tot l'equip, et demanem disculpes. I no dubtem pas que podem comptar, com sempre, amb la teva valuosa col·laboració.

Col·lectiu de Redacció

mister
Sofà

GRAN CENTRE GIRONÍ DEL TRESILLO

Ctra. Barcelona, 240 - Tel. 20 82 14 (l'Avellaneda)
17001 GIRONA

ANY XIV/Núm. 137

Gener 1993

PORTADA/

Lluís Mateu

LA FARGA/Revista de Salt.

EDITA/Casal de Jubilats de Salt.

DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Darné.

COORDINACIÓ/M.ª Helena Romagós.

CONSELL DE REDACCIÓ/

Josep Cristòfol i Darné, Guillem Terribas

i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan Boada i

Reig, Jaume Bosch i Termes, Martí Fita

i Casals, Miquel-Àngel Ferrés i Fluvià,

Agapit Alonso i Pont, Sebastià Parra i

Nuño, Àlícia Vila, Xavier Alberch i

Fugueras i Salvador Sunyer i Aimeric.

COL.LABORACIÓ HABITUAL/

Antoni Brugués, Pitu Geli, Josep

Guardiola, Eva Escuin i Dilmé, Pili

Fernàndez, Biblioteca Municipal Jaume

Ministral i Masià i Josep Boó.

COL.LABORACIÓ EN AQUEST N.º/

Mateu Riera, R. Torramadé, Jordi Matas

i Roca i Grup promotor de La Xarxa.

COMPAGINACIÓ/Xarli Terribas i Roca.

CORRECCIÓ I ESTIL/Toni Ruscalleda.

FOTOGRAFIA/Joan Canals, Crescenti.

DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli.

ADMINISTRACIÓ/Joan Boada i Reig.

TIRADA/1.500 exemplars.

REDACCIÓ/Passeig Verdaguer, 1

Tels. 23 04 98 - 23 85 78

IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.

C/. Eixampla, 8 - Tel. 42 01 07 - Anglès.

DIPÒSIT LEGAL/GI-356/79

SUBSCRIPCIÓ ANUAL/1.200 ptes.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA
NECESSÀRIAMENT AMB LES
OPINIONS EXPRESSADES AMB ELS
SEUS ARTICLES SIGNATS I QUE
PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT
RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU
AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA
REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES,
SEMPRE I QUAN S'INDIQUI
CLARAMENT LA SEVA
PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Sobre la instal·lació d'un centre comercial a Salt

El tema és important. Seria diuen- la major inversió productiva d'aquest segle a Salt, que suposaria canvis substancials tant a nivell urbanístic com social i molt especialment en l'econòmic. I, en el moment d'escriure aquesta editorial, en que la tramitació administrativa es troba en la fase decisiva de l'aprovació per part de la Comissió d'Equipaments Comercials, ha esdevingut tema viu al poble.

Per una banda, hi ha la natural i comprensible reacció d'aquells botiguers que temen per les repercussions negatives que el Centre Comercial pot suposar per als seus respectius negocis i, per l'altra, la dels qui estan convençuts de les millores i beneficis que per a la vila ha de representar la implantació d'un centre d'aquest tipus.

En aquest estat de la qüestió, pensem que val la pena de tenir en compte i reflexionar sobre alguns aspectes:

- L'Ajuntament, principal impulsor del projecte, ha actuat pel que fa al cas i fins aquest moment, amb la unanimitat de tots els grups polítics representats. Creiem essencial que aquest consens es mantingui en els moments actuals i fins al final del procés.

- S'ha de comprendre, naturalment, la posició dels botiguers contraris al projecte, però l'interès general ha de ser prioritari. L'aportació econòmica que generaria al municipi ens és imprescindible. La creació dels llocs de treball, també. La millora urbanística, els espais lliures i els equipaments esportius que se'n derivarien, són molt importants. Està clar, per altra banda, que si el Centre Comercial no s'instal·la a Salt, ho farà a les rodalies, amb similars conseqüències negatives (si és que n'hi ha d'haver) però sense cap de les positives (que semblen més evidents).

Creiem, també, que els problemes de rivalitat comercial que podria crear el Centre Comercial de Salt afecta principalment, per les

seves característiques, els altres "hipers" -les grans superfícies de Girona i rodalies- més que no pas els botiguers de Salt que, això sí, s'haurien de modernitzar i esforçar-se en l'especialització i en l'oferta de qualitat. I beneficiar-se, així, de l'afluència de milers de compradors que diàriament vindran a Salt atrets pel pol d'atracció que representa un gran centre comercial.

Els botiguers de Salt han de tenir prioritat i avantatges a l'hora d'instal·lar-se a les galeries comercials del Centre, aspecte que, segons la nostra informació, ja està pactat amb els promotors. I en aquest sentit, l'Ajuntament hauria de concretar al màxim, baixant fins al mínim detall, quines són exactament les avantatges que s'ofereixen: exempcions fiscals, reducció en el preu de les botigues, avals crediticis, altres estímuls... Tot plegat, qüestió de diàleg, de negociació i d'entesa.

Com déiem més amunt, en el moment d'escriure aquestes línies, el tema ha esdevingut viu i polèmic al poble i les diferents postures s'han mobilitzat en defensa de les respectives conviccions. Els botiguers i comerciants, a través de les seves associacions per una banda i, per l'altra, els consumidors i les entitats esportives i culturals, etc., que han endagat una recollida de firmes en recolzament del projecte i han fet públic un manifest en el que s'expressa el convenciment que la construcció del Centre Comercial del Sector del Pla de Salt, a part que significarà un augment de l'oferta comercial disponible i del nivell de competitivitat en el preu, aspectes dels que els consumidors en seran beneficiaris, suposarà una millora essencial de les condicions urbanístiques, socials i econòmiques de la vila i, en definitiva, un instrument de generació d'activitat econòmica i de progrés, vitals per al poble de Salt.

Postures ben diverses i tanmateix ben legítimes.

SUMARI

CARTA A LA FARGA

RECULL

CARTA DE LA FARGA 2

EDITORIAL

Sobre la instal·lació d'un centre

comercial a Salt 3

RIALLES D'AQUÍ

El sastre i les bruixes 4

LOCAL

FINESTRA OBERTA

El safareig d'en Jacaloves 6-7

IMATGES

Adéu 92 (per fi!) 8

Algunes notes per al record 9

EL COLOR DELS DIES

Carta a un foraster 9

ESPIGOLANT 10

LA CAPSA DE VIDRE

Les matemàtiques saltenques .. 11

COL.LABORACIONS

El pèndol de Foucault

d'Umberto Eco 12

Xarxa d'Intercanvi de

Coneixements 13

CLUB BÀSQUET SALT

Bàsquet i Cistella:

El C.B. Salt 14-15

El Club Bàsquet Salt 16-19

Relació de presidents del C.B. Salt

des de la seva fundació 20

Relació alfabètica

d'entrenadors del C.B. Salt

Temporades 1972-1992 21

Relació d'instal·lacions utilitzades

pel C.B. Salt 21

Últimes classif. del C.B. Salt 21

EL DIAMANT DE LA PLAÇA

Suite de Parlavà 22

CAGAFERRO

L'acudit foll 23

CAP-I-POTA

La felicitació de Correus 23

El sastre i les bruixes

Una vegada era un sastre que havia anat a cosir a una masia, i li va semblar que les mestresses, mare i filla, eren bruixes, i se'n va voler convèncer. Per això, una nit va estar a l'aguait, i quan va comprendre que mare i filla eren vora del foc fent-se els untets per volar xemeneia amunt, se'ls hi va presentar i va amenaçar-les:

- Si no em porteu amb vosaltres, descobriré als vostres marits que sou bruixes i ho embombaré per tot el poble.

I com que sabien prou bé que els sastres són xerraires de mena, el van agafar i se'l van emportar.

I quan ja volaven tots tres pel cel, el sastre va preguntar-los:

- Què he de fer per quedar bé davant totes les bruixes?

- El que has de fer és escoltar i callar, i fer tot el que vegis que fan els altres sense dir res ni preguntar res a ningú.

Al cap d'una estona van arribar al cim d'una muntanya, que era on les bruixes celebraven les seves juntes. Hi havia bruixes de tota mena i vingudes de tot arreu. I van començar a fer coses molt i molt estranyes. El sastre no se'n sabia avenir, i ho mirava tot i ho escoltava tot, però ell no deia res a ningú. I va arribar l'hora de plegar. Llavors tots els reunits van haver de fer un petó a sota la cua del dimoni, que dirigia tota la gresca. Al sastre, això de fer un petó al cul del dimoni no li va fer cap gràcia. Així és que quan li va tocar el torn, va agafar una agulla de cosir que duia i, en comptes de besar el dimoni, li va clavar una bona punxada.

Quan el dimoni va sentir aquella fiblada va fer un bot i va exclamar:

- I quines barbes més punxegudes que té aquest remaleit!

I el sastre va tornar a casa acompanyat per les mestresses de

la casa on cosia.

Diuen que aquell sastre ha estat l'únic que sense ser bruixot ha assistit a una reunió de bruixes. I com que ell no era bruixot, i per tant no havia de tenir por que el castiguessin si explicava què feien les bruixes, doncs ho va anar xerrant tot, i gràcies a ell ara sabem què fan les bruixes en les seves reunions.

Eva Escuin i Dilmé
Extret de "Mil anys de contes"

auto-sport

VEHICLES TOT TERRENY

**TOTES LES
MARQUES
4 X 4**

SERVEI: SPORT GARATGE, S.A.

Passeig Marquès de Camps, 1-3 - Tel. i Fax 23 78 83 - SALT

Pacte PSC-IC

En les darreres converses entre el PSC i IC es va arribar a un acord a fi de continuar amb el pacte que s'havia trencat, mig any enrera, entre les dues formacions polítiques a l'Ajuntament de Salt. Cal recordar que el primer pacte entre el PSC i IC es va formalitzar després de les eleccions municipals, de l'any 91, a fi de donar majoria absoluta a l'Ajuntament Saltenc i tenir Govern estable.

I així, amb data del 4 de gener d'enguany, l'Ajuntament de Salt recupera, amb l'entrada en funcionament del nou pacte municipal, l'estabilitat política.

El regidor d'IC, Francesc Montalbán, ocuparà l'àrea de Serveis Socials.

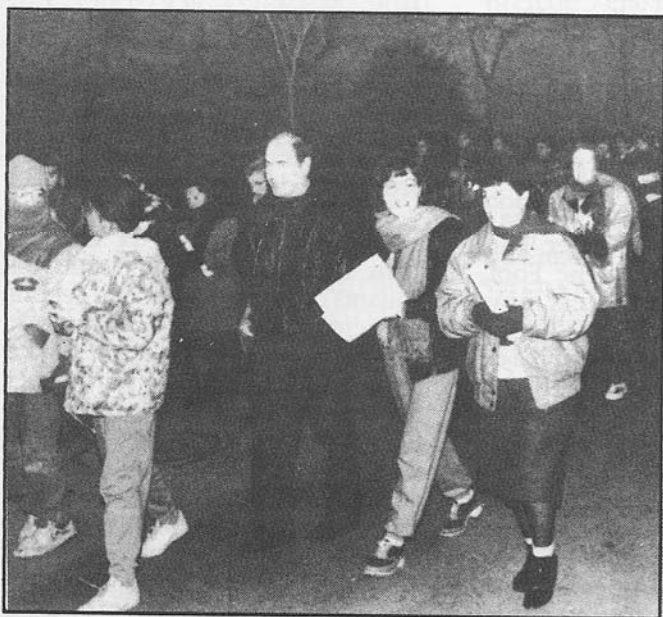
Ruta de la Pau

Dues-centes persones, de totes les edats, van participar, el dia 2 de gener passat, en la cinquena edició de la RUTA DE LA PAU des de Salt a Montfullà, organitzada per la Parròquia de Sant Cugat.

Abans d'emprendre, a peu, el camí cap a Montfullà, els participants van visitar l'exposició de la Fundació per la Pau al Museu de Salt.

A l'església de Montfullà, l'objector de consciència Ramon Palol, de Girona, va explicar els motius pels quals es va declarar objector.

La ruta va acabar-se cap a la una de la nit als locals parroquials de Sant Cugat.

La Ruta de la Pau ha arribat aquest any a la cinquena edició. PUNT 4/1/93

Incendi a la Gassol

La nit del passat 6 de desembre es va declarar un incendi d'enorme magnitud a l'interior d'una de les Fàbriques del Grup Manufactures Gassol, S.A., situada a la sortida de l'autopista A7.

El foc va destruir completament la factoria, que es dedicava a la producció de mitges i mitjons.

El balanç provisional de danys ocasionats per l'incendi oscil·la entre els 1.500 milions de pessetes, ja que el foc va destruir les dues naus de la factoria d'uns 12.000 m², la maquinària i la producció emmagatzemada. Hi treballaven unes 230 persones.

Pista Coma Cros

A finals de l'any passat van començar les obres d'acondicionament del que serà el carrer Vicens Vives de la vila.

Amb l'obertura d'aquest nou carrer de circumval·lació de l'escola Gertrudis Moret, es podrà accedir directament des del començament del carrer Enric Granados fins al carrer Sant Antoni, amb accés directe a totes les cases del sector i accés de vianants, amb galeries comercials, fins al carrer Major.

Aquestes obres suposen el desmantellament de la pista de la inoblidable Coma Cros, equip d'hoquei de 1.ª categoria, que va participar, força temps enrera, en les millors competicions esportives del moment i que també les va realitzar a casa nostra.

Ronda Monar

A mitjans de desembre va començar i acabar la primera fase d'acondicionament del que serà la Ronda Monar.

Aquest nou vial que va paral·lel a la Sèquia, des de la cruïlla dels carrers Ausiàs March/Sant Dionís fins a l'alçada del carrer Fidel Aguilar, permetrà l'accés directe dels camions de gran tonatge a la fàbrica Monar. Cal recordar que el diumenge 6 de desembre un foc va destruir totalment una de les fàbriques de la Gassol, i que la voluntat dels directius és de posar en funcionament com més aviat millor, la nova factoria. I que el més factible és passar la producció als locals de l'antiga Monar, ja que, amb la magnitud de la tragèdia, les naus de la factoria sinistrada van quedar totalment inservibles.

El safareig d'en Jacaloves

La història dels pobles no és pas només les gestes protagonitzades per les persones que decideixen destins i situacions. Cadascú i a partir de les més petites aportacions que també compten, en forma part, ajudant que els pobles siguin el que són. Així com un gran castell n'és una part, de la història d'un poble, un safareig també n'és una altra.

Ara, quan la màquina de rentar ja té presència a totes les llars i comença a fer-se notar l'assecadora, ja no calen rentadors, però no sempre ha estat així. En temps no gaire llunyans, el safareig (públic?) havia estat molt concorregut, per no disposar-ne la majoria de les cases i també per la facilitat de tenir a l'abast tota l'aigua necessària, a més que era molt més còmode que anar a rentar al riu o a la reguera. També per les facilitats d'aconseguir aigua calenta i altres productes artesanals com llexiu i blau, tan necessaris per a blanquejar la roba.

Un altre atractiu que tenien era l'ocasió de fer petar la xerrada mentre la picadora estobava la roba. El "m'han dit" passava de boca-orella (els homes a la barberia en seria l'altra versió) i les notícies, comentaris i xafarderies es feien extensives a qualsevol esdeveniment i afectaven tant el poble com la rodalia.

Avui dia quan es parla de mitjans de comunicació, quan se'n fa la història s'obliden els safarejos públics, que en devien ser els precursors. També deuria ser la primera escola de cultura popular, en transmetre els coneixements que les àvies recolliren de les seves àvies. Quantes receptes de cuina, així com el coneixement i ús de les herbes remeieres, no es varen explicar aprofitant l'estona de la rentada?

L'origen del safareig.

Investigant l'origen del safareig (avui anomenat de Les Dones) ens remuntem a l'any 1889, en què una finca es divideix en cinc parts i en una de les quals està ubicat el safareig. Aquesta finca és escripturada al Registre de la Propietat com la quarta que se segrega de la finca mare. Se li atorga

el núm. 94 i el seu valor és de 75 ptes. Els límits són els següents: "pieza de regadio de un octavo de vessana aproximadamente, situada en el pueblo de Salt y territorio llamado Comuns que linda por Oriente con Maria Picó, por Mediodia con Clara Vilá, por Poniente con la carretera de San Gregorio y al Norte con el torrente llamado las Fonts". Els primers compradors foren "Dn. Fausto Vilá y Aymar y Dn. Juan Vilá y Olles".

Aquesta finca és cedida en permuta a Esteve Porcell i Masoliver, solter, nautral i veí de Salt, a canvi d'una altra valorada en 195 ptes. situada a les Deveses. Els mencionats pare i fill Vilá paguen en diners la diferència de 120 ptes. el dia 11-3-1889, en què es formalitza l'escriptura.

La propietat passa a Llorenç Font Aliu, també veí de Salt, deixada en herència per Esteve Porcell el dia 15-2-1899. Porcell no tenia descendents. El 18-8-1903, Llorenç Font Aliu, de 51 anys d'edat, hipoteca la "finca de regadio con algunas edificaciones en ella construidas" per la quantitat de 500 ptes. a Gregori Brugués Vila, pagès d'Aiguaviva, amb venciment a dos anys i a l'interès anual del 5%.

El 27-9-1904, la finca passa a Antònia Rodríguez Sau per l'herència que li deixa Llorenç Font, que mor solter. El mateix any, Antònia Rodríguez es ven la finca a Antònia Sulé Bosch, també veïna de Salt, la qual, el 23-7-1906, la torna a vendre per 1500 ptes. a Antoni Quintana Molinas. Per herència passa al seu fill Manel Quintana Simon i d'aquest als seus fills Antoni, Anna Maria, Maria i Mercè Quintana Poch, els quals venen la mencionada finca el dia 22-3-1978 per 100.000 ptes. als actuals propietaris, el matrimoni Miquel Soler i Cassimira Santanera.

Fins aquí el relat de les successives transferències que queden registrades en paper oficial, a partir de la partició de la finca mare. Enlloc, de tots els papers revisats, es parla del safareig i parlant amb gent dels de més edat del poble, ningú recorda ni ha sentit a parlar mai de qui en fou el constructor. Jo

li he vist sempre, diuen.

L'any 1901, en el "Boletín Oficial" de juny n.º 68, surt publicada una reial ordre per la qual s'ordena que en un temps de tres mesos s'elabori un registre d'usuaris de tota classe d'aprofitaments d'aigües públiques. El Butlletí Oficial del mes de novembre allarga el termini fins al mes de desembre i ja no en parla més. S'acabaria no fent el registre d'usuaris? Aquí podíem haver trobat alguna referència del safareig.

Hi ha un cert moment, segons els protocols notariais dipositats a l'Arxiu Històric de Girona, que encara que no es parli de safareig, sí que quan Llorenç Font hipoteca la finca, l'escriptura parla "d'algunes construccions", cosa que fa suposar que el safareig fou construït abans d'aquesta data. El situariem entre el 1889 i el 1903. També podríem dir que el tal "Jacaloves" fou en Llorenç Font. Aquest personatge, el 10-1-1897, que era alcalde pedani del primer districte, és nomenat ajudant d'agutzil i l'1-10-1897, el recentment destituït alcalde pedani, Llorenç Font, és nomenat agutzil habilitat amb el sou d'una pesseta, que és descomptarà del sou de l'agutzil propietari durant la seva malaltia.

Anterior a aquest safareig hi hauria l'anomenat de la Baguera (can Baguer de Baix), que als voltants de l'any 30 va tancar. Segons les actes de l'Arxiu Municipal de Salt, el 26-3-1882, Antoni Vilá i Aymar, paleta, demana permís per edificar una casa i uns rentadors públics en un lloc llindant amb l'Acèquia Monar i altres veïns (avui carrer Sant Joan, n.º 15), que l'any 1895 passa a ser propietat de Josep Baguer i Casadevall per compra de la finca. Encara podria haver existit un altre safareig, ja que el 24-6-1906, Maria Oliver i Casas i Josep Oliver demanen permís a l'Ajuntament per a construir un aqüeducte subterrani que travessi el carrer Hernan Cortés. El 25-11-1906, segons les mencionades actes, s'autoritza al Sr. Rafael Turon i Bofill que utilitzi el mencionat aqüeducte per a conduir les aigües dels rentadors del costat de casa seva a l'hort de la casa de la Vila.

L'Ajuntament lloga el safareig.

Ja més acostat en el temps, encara que molt esquifidament, els llibres d'actes municipals de Salt ja en fan alguna menció, i el 24-6-1952 s'acorda: que l'Alcalde faci gestions amb el propietari del rentador, situat al camí de les Fonts, Manuel Quintana Simon, per veure la possibilitat que l'Ajuntament es faci càrrec del mencionat rentador mitjançant un contracte d'arrendament i la realització d'aquelles obres imprescindibles per al seu bon funcionament, amb la possibilitat que una vegada el safareig estigui en marxa, l'Ajuntament pugui cobrar per a recuperar l'import invertit i el manteniment.

15-10-1952, l'Ajuntament paga 150 ptes. del semestre en curs, pel lloguer de l'immoble on està situat el safareig.

1-1-1953. Es fa entrega al Sr. Lluís Roura de dos talonaris de drets de rentador que corresponen del n.º 695 al 2.000, de 2 ptes. unitat.

30-5-1953. Pagament del lloguer anual del safareig: 300 ptes.

31-12-1953. Es paga 150 ptes. de gratificació anual a l'encarregat de la neteja del rentador.

30-1-1954. S'entrega talonari a Lluís Roura per drets de rentador.

28-12-1954. Concedir una gratificació mensual al guarda rural de 200 ptes., amb efectes del primer d'octubre últim, per la vigilància del rentador.

31-12-1954. Gratificació a Lluís Roura de 300 ptes. (trimestre), vigilant del rentador.

31-12-1954. Gratificació anual a l'encarregat de la neteja del rentador: 150 ptes.

1-1-1955. Pagament de 100 ptes. al guarda rural per la vigilància del rentador durant aquest mes.

20-12-1958. Pagament a Mateu Quintana pel lloguer de l'any del rentador: 300 ptes.

31-12-1963. Pagament al Sr. A. Quintana pel lloguer del safareig anys 1967-68: 800 ptes.

Novembre de 1969. Diverses escombres per al rentador: 180 ptes.

Octubre de 1970. Diverses escombres per al rentador: 180 ptes.

10-3-1971. Es paga a Joan Argenter 1560 ptes. per la neteja del rentador públic.

Administració del safareig.

El 1906, quan Antoni Quintana Molinas compra la finca amb el rentador el cedeix a Maria Quintana i Grahit (la Maria del safareig) perquè el regenti, la qual els anys trenta el traspasa a Dolors Ferrés i Quintana (la Lola de can Cuní). Avui, encara, el seu gendre, Joan Argenter, en té cura i el safareig continua utilitzant-se. No és que tingui massa clientela, però a l'estiu encara se'n fa ús per a rentar-hi peces grosses com flassades i tendes de campanya que fan molt d'embalum. Ara els usuaris ja es porten els ingredients necessaris per a rentar, però en altre temps l'aigua calenta que podies comprar, sobretot a l'hivern, era molt útil. El preu de 5 cts. la galleda i a 10 cts la setmana, més tard 25 cts., per l'ús del safareig, era la quota a pagar. Avui ens faria riure, però no sempre (abans sí que es vivia bé!) tothom disposava d'aquest import i la llibreta amb les anotacions era cosa corrent.

L'aiguat de l'any 40, un fet que marcà una època per als qui el varen viure, va enterrar el safareig, i la Dolors Ferrés va llogar Francesc Bramon per a netejar-lo, pagant-li 25 ptes. a la setmana durant dos mesos. A l'any 52, per falla d'aigua, deixa d'utilitzar-se el safareig.

Reformes al safareig.

Quan l'Ajuntament es fa càrrec del safareig, a l'any 53, hi fa unes reformes per a deixar-lo en condicions de servei. L'enlaira 50 cms. per a situar-lo a nivell del camí, ja que anteriorment era molt propens a inundar-se. El porxo que també va quedar destruït amb l'aiguat va ser refet de nou; a més d'estenedor i de cobert per quan plou, serveix de paravents per evitar la tramuntana que, sobretot a l'hivern, en aquells indrets es fa sentir. Anteriorment, aquest safareig tenia una illa amb flors al mig i l'aigua bruta s'escorria per un canal.

Amb la reforma, l'illa i el desguàs van desaparèixer i amb uns criteris no massa exemplars, per desconeixement del que és un rentador o per negligència, el cas és que el pedrís on es renta no té canalera i tota l'aigua bruta de rentar torna al safareig. Ningú devia reclamar, encara que més d'una, (una, en aquest cas) li maleís els ossos al paleta responsable.

Safareig públic.

Aquest safareig té la seva història i ha format part i en forma encara del complex sanitari de Salt; podria ser important que es conservés. No és cap joia del romànic, però no deixa de ser un punt de referència per a les generacions futures que podran comprovar i fer-se una idea de com el progrés ha canviat la vida de les persones i dels pobles.

R. Torramadé

CUIRA CATALANA

Restaurant

Cafeteria

Batejos - casaments
Menú per a estudiants

Dr. Ferran, 16 (cant. Torras i Bages) Tel. 24 01 99
17190 SALT

Sport Garatge, s.a.

JOSEP CASALS

- * Reparacions
- * Engrassaments
- * Neteja

Pas. Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 - SALT

Subministres
Catalunya, s.l.

VOLVO

Camions i Autobusos

Pas. Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

Adéu 92 (per fi!)

Sens dubte que un dels anys més assenyalats dels darrers temps és l'any que hem acabat d'acomiar, el famós 92. I amb aquesta afirmació, suposo que hi estareu tots d'acord. Més d'una vegada vàrem sentir abans del 92 allò de... "el 92 sí que guanyarem diners... El 92 serà un bon any turístic... Això ho podem veure el 92..." i així la "tira" d'exemples.

I el 92 va arribar i ara ja ha marxat. Tampoc em negareu que aquest prodigiós i desitjat any ha sortit de les nostres vides amb la cua entre les cames.

Hi ha hagut de tot. Alegries, sorpreses, guerres, esdeveniments, disbauxes, exposicions, jocs, cultura (?), fam, integracions i des-integracions...

Barcelona, ha estat la capital europea per excel·lència (i part de l'estranger), encara que els "turistes" no han acabat de venir com s'esperava. I no solament a Barcelona, sinó a molts altres llocs turístics. Sevilla ha estat l'altra. Amb la seva "expo" que els ha costat (ens ha costat) un ull de la cara, però, tot s'ha de dir, era una cosa que valia la pena veure.

Però el més important i dolent de l'any 92 ha estat la crisi. Concretament, la paraula que més ha sortit escrita de la boca d'allà on sigui en els darrers sis mesos de l'any ha estat la paraula CRISI. I la

gent se l'ha cregut. Fa uns anys ens venien prosperitat i també ens la creïem. La realitat és que som un país petit que no podem estirar més la mà que la màniga. I això s'ha fet durant un temps. I els de "dalt" ho han potenciat. I uns quants s'hi han forrat. I molts l'estan patint per falta de previsió, per creure's que la cosa anava molt bé i que el 92... el famós 92 una altra vegada.

Entre poc i massa. I això serà el 93. Un any que ha entrat sense pena ni glòria, però tampoc portava cap pretensió. És l'any de l'any després... del 92. L'any del què passarà?

Personalment hi tinc molta fe en aquest any, perquè és humil i ens pot donar alguna sorpresa, entre d'altres coses perquè el personal està tan acollonit que no n'espera ja cap.

I per acabar deixeu-me posar unes notes de frivolitat cinematogràfiques. M'agradaria parlar-vos d'aquest actor nord-americà anomenat Tom Cruise. Crec que és un dels millors actors joves que hi ha actualment dins el panorama cinematogràfic occidental. És l'equivalent a un Paul Newman quan era jove.

És un actor que combina pel·lícules amb un contingut social interessant (Nacido el 4 de julio, El color del dinero, Raiman...)

o d'altres que són pura distracció amb uns tocs de qualitat (Top Gun, Legend, Risky Business, Cocktail, Días de trueno...).

A finals del 92 i durant els primers dies del 93, hem tingut a les cartelleres de cinema la seva darrera interpretació al costat de dos actors de talla: Jack Nicholson i la Demi Moore. La pel·lícula, "Algunos hombres buenos", dirigida per Rob Reiner. Una pel·lícula interessant que farà parlar molt en la pròxima edició dels Oscars de Hollywood. I sembla ser que les diferents televisions s'han posat d'acord a demostrar que Tom Cruise és bon actor, ja que per les diades de Nadal vàrem poder veure un seguit de pel·lícules seves. "Risky Business", de l'any 1983, de Paul Brickman a Antena 3 el dia 26; "Legend" de Ridley Scott, de l'any 1985, per Tele-5 el dia 16; "Top Gun" (1986) de Tony Scott per Tele-5 el dia 24; "El color del dinero" (1986) de Martin Scorsese per TVE-1 el dia 27. Curiós, no?

Guillem Terribas

Stein Papereria tècnica · Copisteria

Pompeu Fabra, 11 - Tel. 20 39 44 - GIRONA
Migdia, 11 - Tel. 21 35 65 - GIRONA
Ronda Barcelona, 3 - Tel. 50 38 70 - FIGUERES

Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos

**MOTOS
CATALUNYA**

PERE TEIXIDOR

C/. Major, 307
Telèfon 23 93 67
SALT

MONTESA	DUCATI
PEUGEOT	VESPA
VESPINO	DERBI
DUCSON	PUCH
HONDA	

Algunes notes per al record

Com a record d'aquest 92, aquí van unes notes com a recordatori i perquè consti. Cal dir que són a nivell internacional.

- Més que mai s'ha parlat d'Europa i de la seva unificació. I més que mai s'ha parlat del Tractat de Maastricht.

- Pasqual Maragall, aquest sí que ha estat l'any de l'alcalde de Barcelona.

- Bill Clinton, l'esperança del nou ordre internacional. A partir del 93, el nou president dels Estats Units.

- La Sida continua matant gent. Aquest any 92 ha estat important per sensibilitzar la societat sobre aquesta malaltia. El fet que personatges coneguts hagin mort o tenen la malaltia hi ha contribuït. Un exemple és el cas del jugador de bàsquet Magic Johnson.

- Kio. La multinacional que havia de salvar el país ha fet la suspensió de pagaments més sonada de tots els temps. Ni Salt se n'ha salvat.

- Bòsnia. Una guerra cruel al costat de casa nostra.

- Tornen els nazis a Alemanya. I el racisme a tot Europa agafa més força.

- És desintegra totalment l'imperi soviètic.

- Jordi Pujol aconsegueix la tercera majoria absoluta. Quatre anys més governant a Catalunya.

- Terra Lliure entra en vies de reinserció. Al mateix temps es detenen ex-militants i això comporta una mobilització arreu de Catalunya, com feia anys que no es veia.

- Corrupció dins els àmbits polítics: cas Filesa, cas Guerra, cas Naseiro, cas Ollero,

cas Renfe, cas Ibercop...

- 264.000 empleats menys.

- L'èxit dels Jocs Olímpics a Barcelona.

- El rei té un accident a Vaqueira, mentre esquia.

- L'expo de Sevilla meravella tot el personal. Els últims mesos pràcticament no s'hi cap.

- Isabel Presley ensenya la seva ostentosa casa.

- Woody Allen i Mia Farrow acaben malament la seva unió sentimental i artística.

- Es "desmadra" la família reial anglesa. Andrés i "Fergie" separats. Anna, divorciada. I es torna a casar. Diana, la seva autèntica història, llibre escàndol. El foc al castell de Windsor i pagament d'impostos a partir del 93. Separació de Carles i Diana.

- Miguel Induráin guanya per segona vegada el Tour de França.

- Gerard Depardieu, després de Cyrano va de Colón.

- Bruce Springsteen torna a "atacar" i actua a Barcelona recordant belles èpoques.

- Frank Sinatra, actua per primera vegada a Barcelona.

- Albert Boadella fa la seva aportació a l'any del descobriment amb un muntatge teatral que recorda les seves mil·lors èpoques: "Yo tengo un tío en América".

- Sharon Stone, un nou sex symbol per una pel·lícula polèmica i la més taquillera de l'any "Instinto básico".

- Mort Marlene Dietrich. També Camarón de la Isla, Mary Santpere, Anthony Perkins, Celia Gámez, Antonio Molina, Néstor Almendros, Montserrat Roig, Maria Aurèlia Campmany...

G.T.R.

EL COLOR DELS DIES

Carta a un foraster

Bon amic,

A Salt hi arribes sempre sense adonar-te'n. Vinguis per on vinguis. Encara que no sortim a cap mapa, és un poble fàcil de torbar. No tingueu por, no us podeu perdre.

Si veniu d'Anglès, l'alçaprem de l'autopista fa un puja-i-baixa sobtat força remarcable. I ja et trobes ficat al maremàgnum del carrer Major.

Venint de Girona, la cosa és bastant més falaguera: us estalviareu si més no els sotrats de l'autopista.

Ja hi ets, a Salt, però no t'ho acabes de creure!, tot i que algunes diferències comparant-ho amb el carrer principal de Santa Eugènia, te n'haurien de convèncer. A Salt hi trobareu més entorpiment del trànsit; veureu com els vianants -joves i vells- deambulen, a poc a poc, tranquil·lament, pel bell mig de la calçada més transitada del país, bo i torejant cotxes i més cotxes, camions i més camions; els transportistes, és clar, estacionen les furgonetes i els "gran tonatge" on els convé sense miraments de cap mena; les motos ja sabeu que hi tenen tants carrils com volen!

La transició d'una població a l'altra encara és més inadvertida: el terreny és pla com la mà estesa, les cases i els comerços són més humils; els rètols, gairebé misers; la senyalització, austera; el trànsit, una Cafarnaüm...

Si és cas que entreu per l'autopista, i no perdeu algun pedal o el cargol mestre de la vostra baluerna als accessos, també us trobareu a dintre el poble amb taula parada o a l'interior del Mercat, davant un taulell, en el temps de dir Jesús...

I als valents que ens arribin sencers pel camí dels Carlins, planyeu-los si no tenen una brúixola com Déu mana... el trenca-closques provisional de la benzina fa pensar massa en el "laberint grotesc d'Ariadna" i és cosa de no anar-hi desinhibit i desimbolt si no voleu prendre-hi mal...

En fi, que així i tot és el millor poble del món i els saltencs són els ciutadans més amables i més acollidors que us pugueu imaginar.

Cordialment vostre,

Arriben a Salt

Cronista Oficial de la Vila

Brunete

LA FARGA

REMOTO

CENTRE RECANVIS MOTO

VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ

AGETSA
PLASTICA ITALIA

IMPORTADOR PER A ESPANYA

ariete

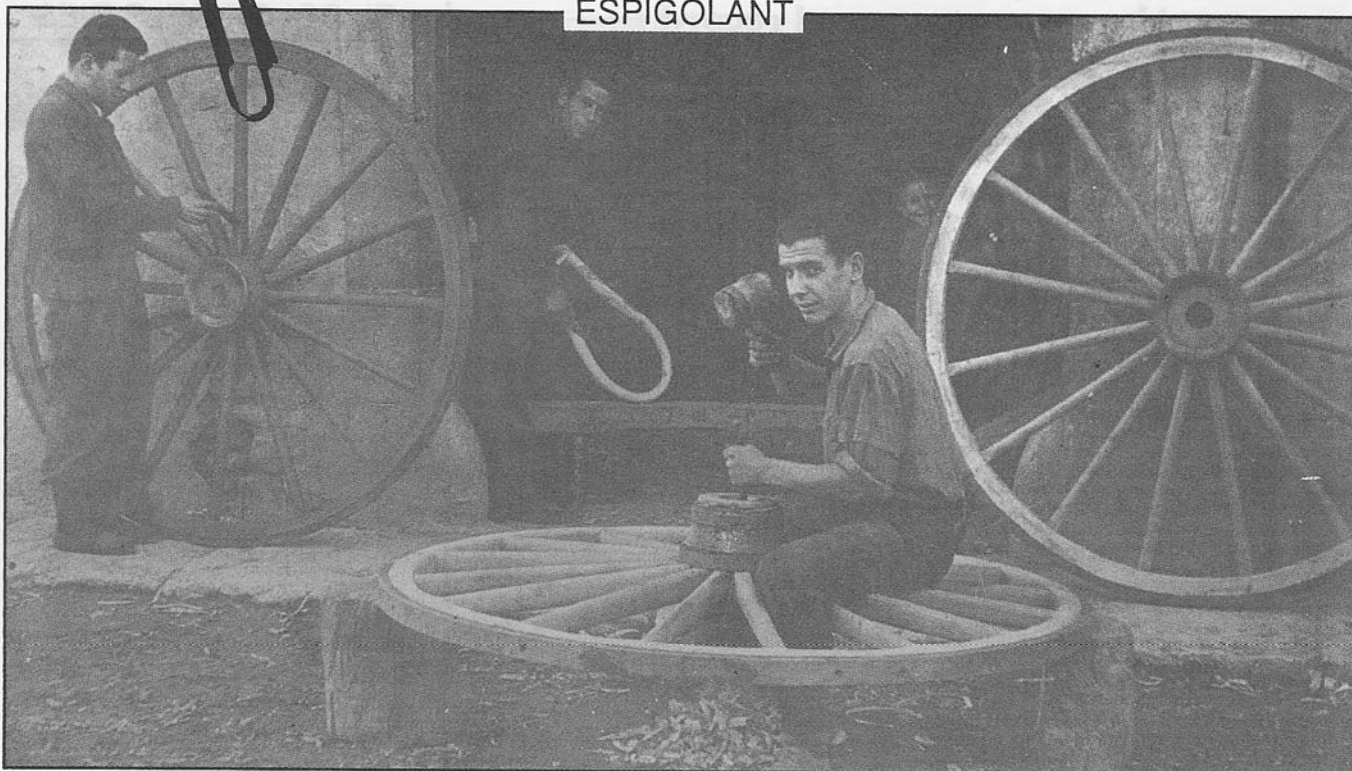
SURFLEX

UTM
MALOSSI

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

polini

Ramon i Cajal, 8 - Telèfon 24 00 61 - SALT

La imatge del fotògraf Crescenti, captada el 1948 al taller Panosa de Salt, avui sense activitat, val més que mil paraules per explicar en què consistia l'ofici de carreter.

Hem triat aquesta imatge on es fa palès que als anys 40, a la nostra vila, l'ofici de carreter era ben viu i estava en el seu apogeu.

Al Salt dels 6.000 - 7.000 habitants de la postguerra, eren molts els qui tenien carro, sobretot al

barri Vell i al barri de Sant Antoni. L'activitat del taller de Can Panosa no parava.

Per altra banda, si tenim la imatge de l'època és perquè en el seu moment un fotògraf ben conegut a Salt, Crescenti, feia fotos de

l'actualitat viva del poble i del carrer.

Creiem, doncs, que LA FARGA també hauria de dedicar un número a recordar el popular Crescenti. Les seves imatges, aleshores vives, ens descobreixen com era Salt 30 i 40 anys enrera.

LA TRANSFORMACION DEL MITO

NUEVA GAMA LANCIA DELTA

Para LANCIA renovar al mítico DELTA, era un reto. Y lo hemos conseguido, desarrollando un automóvil con un espíritu nuevo, exclusivo, con poder. Desde la nueva versión LX con un motor de 1.500 cc, hasta la agresividad del nuevo HF INTEGRALE 16 V. La nueva gama DELTA llenará de satisfacciones a los que consideran que conducir es un placer.

LA DIFERENCIA DE VIAJAR EN LANCIA

■ Grupo Bano

TURIS-AUTO

Ctra. Barcelona, 16 - GIRONA

CONCESSIONARI

LANCIA

GARATGE INTERNACIONAL

Servei Oficial Postvenda i Recanvis
Ctra. Girona - Anglès (Afores Salt) Tel. 24 30 62

Les matemàtiques saltenques

La matemàtica és la ciència que tracta de la quantitat de les coses, tot allò que com la llargària, el pes, la durada, etc., és susceptible d'augment o disminució i pot mesurar-se i així ésser expressat per un nombre.

Al llarg de la història hi ha hagut diferents civilitzacions que han practicat l'ús d'aquesta ciència i varen establir focus d'autèntiques cultures, p.e.: la civilització inca, asteca i maia, Xina, Egipte i Babilònia, els hel·lènics, Índia, els àrabs, Bizanci, etc. I així, des d'un principi, s'anà buscant formes a fi de desenvolupar operacions matemàtiques, que és la transformació a fer d'una expressió matemàtica en una altra.

Suposo que la introducció de la matemàtica en el nostre poble fou paral·lela a la de la seva instal·lació a les comarques gironines, el que vol dir que no fou un fet aïllat, ni tampoc es desenvolupà, al poble, un tipus propi de matemàtica.

El problema de les matemàtiques és que van lligades al qui les aplica, i després això ja no és una ciència exacta, precisa, justa, rigorosa, etc. Vull dir que: el que podria ser que 2 i 2 siguin 4, no ho siguin per a tothom, i que per a un siguin 3 i per un altre 6. Això és fàcil de comprovar en l'època de l'especulació que es va establir aquí en el nostre poble. Més d'un s'hi va fer la barba d'or, i en canvi algú altre hi va fer el negoci d'en Pau Gibert amb les cabres; és clar que això segons la teoria de l'evolució americana i antihumana està justificat, ja que la societat funciona i sempre va endavant, malgrat els dèbils es quedin pel camí.

S'acosten temps de vaques magres i seria denigrant i trist que per debilitat d'uns personatges sense escrúpols, usurers, mohatres, especuladors, etc., s'aprofitessin de les calamitats dels altres, a fi de fer el seu agost. Vull dir que 2 i 2 siguin 4 per a tothom.

Undara.

LA FARGA/11

LA FARGA

REVISTA DE SALT

LA FARGA - Revista de Salt

Passeig Verdaguer, 1 - 17190 SALT

Nom i cognoms.....
 Adreça.....Telèfon.....
 Codi Postal.....Població.....
 D.N.I.....Professió.....

Desitjo subscriure'm a "LA FARGA- Revista de Salt", editada pel Casal de Jubilats de Salt, i faré efectiva la subscripció anyal de 1.300 ptes. (per a l'any 1992), per mitjà de rebut bancari.

Signatura

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Senyors:

Els agrairé que, amb càrrec al meu compte/llibreta, atenguin els rebuts que els presenti el Casal de Jubilats de Salt, anyalment, per a la subscripció a "LA FARGA- Revista de Salt"

Titular compte/llibreta.....
 Banc/Caixa.....
 Agència/Adreça.....
 Número de compte/llibreta:.....

Signatura

Tintoreria REGOLTA

Pells - Llanes de matalàs
 Catifes i tot el que fa referència
 a la nostra indústria

C/. Major, 312 - Tel. 23 45 43 - SALT

...I així som tots.

"...estem fets així, amb aquest cas, tots, i per això produïm els mateixos símbols a milers de quilòmetres de distància i necessàriament tot s'assembla..."

EL PÈNDOL DE FOUCAULT d'Umberto Eco

Els anglesos són flemàtics i els jueus són gasius; els àrabs són masclistes: els catalans som treballadors, som estalviadors, som tancats... Són expressions que hem sentit o hem utilitzat moltes vegades, en primera, en segona o tercera persona, en positiu o negatiu. No obstant això, només cal donar una mirada al nostre entorn i ens adonem que de la mateixa manera que hi ha catalans que són tancats, n'hi ha que són oberts, que n'hi ha de treballadors i també de mandrosos, que hi ha catalans estalviadors i altres que no ho són tant. En general parlem de "característiques pròpies d'un grup humà", quan en la majoria dels casos només hauríem de parlar d'una major o menor freqüència d'ocurrència.

Cal ser molt prudents al identificar certs grups humans o certes cultures per unes característiques determinades. Identifiquem la societat musulmana per ser masclista i oblidem que la nostra societat n'està impregnada d'activitats masclistes, i que l'Església Catòlica segueix privant les dones d'accedir al sacerdocí.

Vivim en un temps en què el que es porta és ressaltar la diferència, fins i tot parlem de "Fet diferencial" amb majúscules, i s'oblida que aquestes diferències en general no són més que l'aspecte superficial de caràcters comuns no d'un grup social, cultural o ètnic, sinó de la humanitat. Les llengües són diferents, però la capacitat i necessitat de comunicar-se mitjançant el llenguatge és un atribut de tota l'espècie; igualment, són moltes les religions, però totes responen a una mateixa necessitat transcenden-

tal; les dances i balls, per més diferents que ens assemblin són l'expressió d'uns mateixos arquetipus humans, siguin religiosos o en la majoria de les vegades sexuals.

Entendre la universalitat del caràcter humà ens ha de facilitar la convivència entre els diferents grups socials i ètnics i permetre una veritable integració en la qual ningú es vegi obligat a prescindir de les seves tradicions i trets culturals.

Jordi Matas i Roca

Restaurant La Brasa

Tel. 23 14 15

*Bon pa, bon vi, bona taula i bona brasa
són senyal de bona casa.*

Bar L'ESPELMA

Tel. 23 20 20

Major de Salt, 260 - Salt (Girona)

c/ Francesc Macià, 28
Telèfon 23 65 18
17190 SALT

Plaça Mercat 67, 68, 69
Telèfon 21 30 11
17002 GIRONA

Xarxa d'Intercanvi de Coneixements

La Xarxa d'Intercanvi de Coneixements és un engranatge format per diverses persones interessades a ensenyar i aprendre alhora, que s'està impulsant a Salt.

* Què és?

La idea és ben simple. Tothom sap fer alguna cosa, sigui quin sigui el seu nivell o formació professional, i pot estar disposat a ensenyar-ho.

També, segurament, a tots ens interessa alguna de les coses que els altres saben fer i poden tenir ganes d'aprendre-ho. Així... En Joan ensenya a tocar la guitarra a la Clàudia, que ensenya informàtica a la Montse i a l'Ahmed a entendre les lliçons de matemàtiques de l'escola.

* Quant val?

Ni cinc cèntims.

* Per a qui és?

Els intercanvis, els pot fer tothom, a qualsevol edat. Només cal tenir il·lusió i posar-se en contacte amb la Xarxa per tal d'explicar quins interessos tenim i de quin temps disposem.

* On es fan?

Si són individuals, normalment tenen lloc a la pròpia casa. I si es tracta d'un petit grup, en el centre cívic, en el local de l'associació de veïns, etc.

* Què es canvia?

Tot el que se't pot ocórrer. Per exemple: Cuina exòtica, labors, llengües, mecànica, perruqueria, etc.

* Què et dóna?

- Un intercanvi de coneixements útils, basats en la igualtat i la reciprocitat.

- Conèixer, entendre i valorar els altres.

- Nous amics, una convivència agradable, un futur obert.

* D'on vé la idea?

La primera experiència va tenir lloc a França, en una escola prop de París i, més tard, a la ciutat d'Evry.

Actualment hi han més de 160 xarxes a França, Suïssa, Catalunya, etc.

La Xarxa d'Intercanvi té fonamentalment una funció de dinamització cultural, tot i que té uns efectes educatius i socials.

La campanya de sensibilització a Salt va començar a finals de l'any passat. S'han fet tríptics i reunions, xerrades, i s'han posat

tres pancartes al poble, a fi que tothom pugui conèixer què és la XARXA.

El lema de la primera pancarta és: JA CONEIXES LA XARXA?, juntament amb el logotip quadricolor que identifica l'activitat.

Els següents lemes, que aniran sortint en els mesos successius seran: JA ETS DE LA XARXA?

I per últim: "XARXA D'INTERCANVI DE CONEIXEMENTS". I l'adreça a on s'han de dirigir els interessats.

La Xarxa d'Intercanvi de Coneixements és una activitat que fan conjuntament els Serveis de Cultura Popular i el Servei Gironí de Pedagogia Social, SERGI. I la seu aquí, a Salt, és a l'Escola d'Adults. T'hi apuntes?

Grup promotor de La Xarxa

ASessoria
SALT -

ASSESSORAMENT FET PER PROFESSIONALS

Fiscal, laboral, jurídic, civil, jubilacions, assegurances, empreses, comptabilitat, etc.

ESTEM AL SEU SERVEI AL:

c/ Major, 58

Telèfon 242457

SALT

LES MILLORS ULLERES I LENTS DE CONTACTE
AMB GARANTIA DE SALUT
ATENCIÓ A LES PROMOCIONS

OPTICA

SALT

GRUP FARMAÒPTICS

Àngel Guimerà, 75
Tel. 23 36 45
17190 SALT

Bàsquet i Cistella: El C.B. Salt

El Club de Bàsquet Salt és una de les entitats més vives i alhora arrelades del poble. El seu historial comença a tenir un dels continguts des de la seva fundació, que ja sobrepassa els 20 anys. Concretament es va fundar el 10 de setembre de 1972.

Els seus inicis, com tota entitat que vol arribar a ser, són difícils però alhora estan plens d'entusiasme i de voluntarietat.

Ha d'entrenar a la pista de les Germanes Dominiques, i més tard, a altres hores de l'hivern, a la pista descoberta municipal de la zona esportiva.

És la primera entitat que reivindica de manera ferma i continuada, amb

campanya, la necessitat d'un pavelló cobert. I també va ser la primera entitat que d'una forma clara i oberta, demana, a través de la premsa, la independència del nostre poble.

Entremig, i fins arribar a la situació d'avui, hi ha tota una forja de nois i noies que fan del bàsquet un esport i un mitjà de convivència.

En aquest número de la nostra Revista hem volgut acostar-nos, encara que d'una forma general per les limitacions d'espai, a la història del CLUB DE BÀSQUET SALT, a la seva situació actual i a la seva problemàtica.

Col·lectiu de Redacció

En aquest número parlem bàsicament del CLUB DE BÀSQUET SALT; però no podem deixar de banda que a la nostra vila hi ha també altres Clubs que, a nivell d'equips federats o bé de bàsquet escolar, practiquen aquest esport.

Possiblement més endavant també parlarem d'ells. Ara només els volem citar per deixar-ne constància. Són:

- El C.B. TRES PUNTS i el Col.legi POMPEU FABRA, que tenen equips federats i també fan bàsquet escolar.

- El Col.legi DOMINIQUE i el VILAGRAN-NOGUER fan bàsquet a nivell escolar.

I durant el present curs 92-93 han començat a fer bàsquet escolar, sense competició, alumnes de l'Escola del Veïnat-Gertrudis Moret.

C. de R.

ENTITAT: CLUB BÀSQUET SALT

ADREÇA: Passeig Països Catalans, s/n. Pavelló.
TELÈFON: 24 00 12

JUNTA DIRECTIVA: Paco Morgado Hernández (President), Lluís Vila (Vice-President), Manel Padilla (Secretari), Francesc Bach (Tresorer) Pere Gil, Adelina Xifra, Dolors Veà i Joan Ros (Vocals).

ANY FUNDACIÓ: 1972

NOMBRE DE SOCIS: 200

CATEGORIES EN LES QUALS COMPETEIXEN:
Campionat de Catalunya

Masculí 2.ª categoria - Femení 2.ª categoria.

ACTIVITATS QUE ORGANITZA L'ENTITAT:

A part de les normals del seu esport, s'organitzen sortides extraesportives per als seus socis.

PALMARÈS DEL CLUB: 1.ª Categ. catalana (el 1989 es va haver de renunciar a la categoria per problemes econòmics). L'equip femení ha disputat la promoció a 2.ª Divisió Nacional en una ocasió.

16 de Octubre 1976
RE/ 545-bis
13/VIII/76
JR/gv

EXCMO. AYUNTAMIENTO DE GERONA

Registro de Salida Núm. 10031 Expte n.º 16 OCT 1976

Destinatario:
Sr. D. Juan Canals Figen
Presidente del Club Basquet Salt
Mayor de Salt, 387
CIUDAD

ASUNTO:

La Comisión municipal permanente en sesión celebrada el día de ayer adoptó entre otros, el siguiente acuerdo:

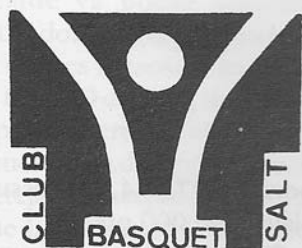
"Otorgar a favor del Club Basquet Salt, - representado por su Presidente, don Juan Canals Figen, por una sola vez y sin que sirva de precedente, subvención de VEINTE MIL (20.000) pesetas, en concepto de colaboración municipal a los gastos de divulgación y promoción del deporte de Basket, que desarrolla la expresada Entidad."

Lo que le comunico para su conocimiento y demás efectos.

Dios guarde a Vd. muchos años.

EL SECRETARIO,

18 OCT 1976
SECRETARIA GENERAL

Primer logotip
de l'entitat, dissenyat
per Lluís Mateu.

Logotip actual del
Club Bàsquet Salt.

Sènior femení.

Sènior masculí.

frigoríficos del ter
S.a.

**ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC
I SALA D'ESPECEJAMENT N.º R.S. 10.4125/CAT-10.03930/GE**

C/. Major, 419 - Tel. 23 31 11*
17190 SALT
Fax 24 45 18 - Telex 56204 FTER-E
Apart. Correus, 239 - 17080 GIRONA

El Club Bàsquet Salt

Vagi per endavant que La Farga no pretén fer una exhaustiva Història del Bàsquet a Salt, ni tan sols del Club Bàsquet Salt, el Club més antic d'aquesta disciplina esportiva a casa nostra. Pretenem només donar a conèixer a grans pinzellades (alguna fins i tot pintoresca), els inicis, l'actualitat i el futur immediat d'un Club de casa nostra que sempre ha estat marcat per un carisma especial.

Aquest treball s'ha conformat amb la condensació inevitable d'una Taula Rodona que vàrem mantenir amb els senyors JOAN CANALS (fundador i primer President del C.B. Salt i actual President de la Federació Gironina de Bàsquet); PACO MORGADO (President actual del C.B. Salt); BENVINGUT VILA (Fundador i actualment entrenador del 1.º equip del C.B. Salt); i LLUÍS VILA (Entrenador i responsable tècnic del C.B. Salt); tots ells ens han inundat de dades, documents, foto-grafies i anècdotes que lamentem per endavant no poder reproduir en la seva totalitat, tot i l'interès que podrien tenir.

El passat del "Club Bàsquet Salt". Els inicis.

La nebulosa del temps ens situa en uns partits esporàdics, abans del 1970, tant en la Pista Municipal (avui inexistent, al costat de l'Ajuntament), com en el pati de

terra del Col·legi La Salle (Cals "Hermanos", actual Plaça Lluís Companys) i al pati de les Dominiques.

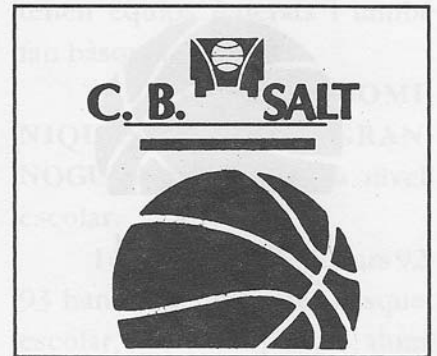
El naixement "legal" del CLUB BÀSQUET SALT va tenir lloc el 10 de setembre de 1972, formalitzada per joves que han practicat el bàsquet als Col·legis La Salle de Salt i Girona o al Club Parroquial de Sant Josep de Girona, així com alguns pares i amics. Es va optar per la creació d'un nou Club per no haver d'anar a remolc d'un altre Club (per exemple el Futbol Salt), que ja tenien el seus propis problemes econòmics. Casualment, en l'acte de Constitució del Club es va escollir com a President en Joan Canals, que no s'hi va poder negar perquè no hi era present. Remarquem que el primer logotip del Club el va dissenyar el nostre company de La Farga, Lluís Mateu.

El primer "terreny de joc" va ser al pati de les Dominiques, que sempre varen prestar la seva desinteressada col·laboració; i els coneixements tècnics els varen aportar en Pallàs i en Puell, procedents del Montessori.

El primer Estat de Comptes de la Temporada 1972/73 pujava a 30.000 ptes. (la partida més rellevant d'ingressos, 11.000 ptes., va ser la rifa d'una panera de Nadal), hi va haver un dèficit de 6.000 ptes. que es va cobrir "entre tots". Per la

temporada 1973/74, el pressupost ja pujava a 90.000 ptes.

El fet d'haver començat amb un equip molt jove (14/15 anys), els condiciona en una roda de creació constant de nous equips. Infantils per substituir els Cadets, que pas-saven a Juvenils, i al següent any els Juvenils passaven a Júnior i després a Sèniors, així es va anar conformant tot el ventall d'edats dels nois. Posteriorment es dona entrada a les noies.

L'etern problema de les instal·lacions.

La proliferació d'equips va fer més evident la manca d'instal·lacions per a la pràctica del bàsquet, i la reivindicació d'una Pista Municipal va ser immediata per part del Club Bàsquet Salt.

En aquella època Salt encara tenia Ajuntament i l'Alcalde Davesa els va prometre la construcció de la Pista (any 1974), però entretant es va produir l'annexió a Girona.

CONFITERIA PASTISSERIA

MARGENAT

Telèfon 23 06 79

Especialitat en gelats

C/. Major, 57 - SALT

FLECA I PASTISSERIA

Currius

SALT

Carrer Llarg, 4 - Tel. 23 83 71

Pl. Onze de Setembre - Tel. 23 81 10

L'Alcalde va poder mantenir la paraula donada i la pista es va construir en tres mesos; la inauguració es va fer el 19 de març de 1975 (Sant Josep). Per cert que els de la Junta, a primera hora del matí, varen haver de netejar la pista per poder-hi jugar, ja que la nit anterior va caure una gran nevada.

**Un altre problema general:
L'economia.**

Des dels seus inicis que un dels principals espònsors que ha tingut el Club Bàsquet Salt és EUGESA, el seu suport econòmic va permetre el creixement dels equips, això i que les Juntes successives han anat fent tota mena de "miracles" per poder cobrir els pressupostos.

És prou clarificador de l'ajut que provenia de l'Ajuntament de Girona, un escrit del 1976, en què se'ls concedeix "por una sola vez y sin que sirva de precedente" una subvenció de 20.000 ptes.

Una anècdota que ens explica Canals sobre les penúries econòmiques. A l'any 1978, varen classificar-se per jugar una Fase de Sector (Eliminatòria Territorial) a Tarragona. El Club Bàsquet Salt varen ser els "pobrets" de la colla, mentre els altres contrincants, representants de Clubs i Col·legis "rics", s'allotjaven en Hotels, els nostres jugadors i acompanyants se les hagueren d'empescar per poder allotjar-se en una espècie de xalets a la "Ciudad Sindical de Educación y Descanso" i fer-se la vida com podien. Mentre els altres duïen xandalls nous i de marca, els nostres xandalls eren

d'un "blau descolorit per les rentades", "vam passejar amb dignitat la nostra pobresa, no vàrem guanyar cap partit, però ens ho vàrem passar molt bé!!," ens asseguren en Canals i en Benvi.

Volem un pavelló a Salt!!

Al voltant del 1978, amb motiu de la inauguració del Camp Municipal de Futbol i l'anunci per part de l'Ajuntament de Girona de

la construcció d'un Pavelló a Palau Sacosta, comença una intensa i insistent campanya del Club Bàsquet Salt, reivindicant un Pavelló per a Salt. S'utilitzen tots els mitjans a l'abast, premsa, ràdio, pancartes, cartells; la seva insistència i persistència es va convertir en un malson per a l'Alcalde de Girona, Joaquim Nadal.

Al marge de la seva reivindicació sobre el pavelló, el Club Bàsquet Salt mai va perdre el "pols" saltenc i va ser una de les primeres entitats que varen reivindicar pú-

blicament la Independència de Salt. **Salt, un viver que ha donat jugadors importants.**

De Salt n'han sortit jugadors de relleu. Destaquen les germanes Vilagran i la Carme Carbó, jugadores del Crof de Girona, que varen arribar a la 1.ª Divisió Estatal. La Carme Vilagran va ser internacional amb la Selecció Femenina absoluta, i la Montserrat Casaponsa que va ser internacional amb la Selecció Femenina Júnior va renunciar a jugar amb l'absoluta.

Del Club Bàsquet Salt, també n'han sortit figures i promeses, la Sandra Ventura, que va ser Campiona d'Espanya amb el GEiEG. En Joan Paulí, que essent juvenil, en Mauro Laso el va fitxar pel Basconia i posteriorment l'Aito García Renses el va fitxar pel Cotonificio (Badalona). En Carles Devesa va arribar a Internacional Juvenil. I en Gerard Darnés, que actualment està estudiant i jugant en una Universitat dels Estats Units d'Amèrica del Nord.

En Canals ens fa notar que les comarques de Girona va ser el primer lloc de l'Estat espanyol en què varen jugar-hi jugadors americans, ja que soldats americans destacats a la Base Aèria del Paní, ja jugaven amb el Llançà, als anys 70.

El Club Bàsquet Salt, avui.

L'actual Junta Directiva, encapçalada per en PACO MORGADO, va prendre el relleu el març del 1991. Ja feia uns anys que el Club anava en declivi i s'havien anat acumulant deutes. La Junta, per tal de resoldre els problemes econòmics, va engegar un "pla d'em-

AUTO TALLER
F. FELIU

C/. Pere Coll Guitó, 22 - Tel. 23 19 73 - SALT

Ctra. Nacional II (Encreuament Caldes)
Tel. 46 03 66 - CALDES DE MALAVELLA

GESTORIA ADMINISTRATIVA

Impostos - Vehicles - Licències - Assegurances Socials
DECLARACIÓ DE RENDA, podem solucionar els vostres dubtes

ASSEGURANCES - INCENDIS - ROBATORIS - VEHICLES, etc...
NACIONAL HISPÀNICA, S.A. - SEGUR - CAIXA - GENERALI

Pas. Països Catalans, 147 - Tel. 24 44 49 - 17190 SALT

gència", amb un dràstic canvi en el finançament del Club. L'autofinançament, (diners que paguen els socis i jugadors) va passar del 15% a prop del 50% del pressupost.

Els temps han canviat, i per aquesta temporada, el pressupost del Club s'acosta als 6 milions de pessetes, dels quals més de 3 milions es dediquen a entrenadors i personal, però tot i la important contribució dels socis i jugadors (es paguen més de 30.000 ptes. l'any per jugador), i l'increment de les esponsoritzacions, la Junta ha de recaptar fons amb altres activitats per poder cobrir el pressupost, (venen roses per Sant Jordi, munten un Bar per la festa Major, fan la Quina per Nadal, l'any passat varen rifar un cotxe, etc.)

Tot i les activitats tan diverses que organitza la Junta amb fins recaptatoris, encara els queda temps i ganes per organitzar altres activitats pels seus Socis i pels saltencs en general; l'any passat varen organitzar una excursió a la neu i varen muntar un recital d'en Lluís Llach.

Ens comenta en Lluís Vila que "el Club Bàsquet Salt també ha estat una escola d'entrenadors, actualment hi han molts Clubs de les nostres comarques que tenen entrenadors o coordinadors tècnics que s'han format al nostre Club". (Veure requadre d'entrenadors).

Arran de l'estranyesa mostrada per la nostra banda sobre les importants partides del pressupost que ens han comentat, s'engega un petit debat sobre el voluntarisme. Aquest, en el món del bàsquet

Inauguració Pista Polisportiva Municipal. Dia 19/marc/1975.
Autoritats en el partit inaugural entre La Salle Barcelona i C.B. Salt (Foto cedida per Joan Canals).

només existeix ja a nivell de Juntes Directives. La popularització del bàsquet ha portat a la societat a entendre'l com a esport d'èlit, i la seva mercantilització ha anat baixant, des dels equips de l'ACB, fins a arribar als clubs més modestos. En aquests moments és impossible mantenir un quadre tècnic d'entrenadors voluntaris, sempre hi ha clubs més potents econòmicament, disposats a contractar entrenadors amb una mica d'experiència, pagant-los per entrenar. En el Club Bàsquet Salt, amb onze equips en competició i prop de 120 jugadors, també s'ha hagut d'establir unes gratificacions pels entrenadors, que no arriben a la mitjana dels altres equips, però que compensen una mica la dedicació i la voluntat que hi posen tots els entrenadors que

tenen.

En Canals, com a responsable de la Federació, corrobora que la imatge d'esport d'èlit que ha agafat el bàsquet no es correspon amb la realitat; a les nostres comarques hi ha 10.000 fitxes de jugadors i les de "jugadors d'èlit" no arriben ni a 100. De passada ens informa que la Federació Gironina de Bàsquet és la 4.ª a nivell d'Espanya, en nombre de fitxes.

L'etern problema de les instal·lacions.

La consecució d'un Pavelló va resoldre temporalment els problemes d'instal·lacions i infraestructures esportives, però resulta que els primers usuaris de la pista polisportiva han hagut de renunciar a la seva utilització per haver-la transformat l'Ajuntament en pista

BURCH constructors, s.a. Salt

- * CASES
- * AMPLIACIONS
- * REHABILITACIO

C/. Processó, 57 - Tels. 23 86 02 - 23 43 59
17190 SALT (Girona)

RELOTGERIA - JOIERIA

Comas

PLAQUES I TROFEUS

C/. Major, 83
Tel. 43 47 70

SALT

d'hoquei patins, amb un terra molt petit, però impracticable pel bàsquet pel perill de relliscades.

Del Pavelló, del qual també varen ser-ne els primers usuaris, també els han anat retallant hores d'utilització, la manca de criteris clars i objectius en l'assignació d'horaris d'utilització ha fet que hagin hagut d'anar traient equips a entrenar al carrer, a pistes poc acondicionades, als patis dels col·legis i sense vestidors. Ens comenten amb resignació "hostes vingueren que de casa ens tragueren". (Veure requadre d'instal·lacions).

Aquesta situació de marginació ha provocat darrerament friccions amb l'Ajuntament, però la Junta confia que la situació serà "convenientment rectificada" (quan toquem aquests temes els ànims se'ls escalfen ràpidament). I ens comenten que, arran d'unes entrevistes un xic tibants amb l'Alcalde, fins i tot s'havien plantejat d'engegar-ho tot a "fer punyetes", però el convenciment que estan carregats de raó per queixar-se els fa "aguantar el tipo". "Ens han arribat a dir que l'Esport no és un problema de l'Ajuntament; i que no es considera un servei a la comunitat la promoció de l'Esport entre el jovent del nostre poble!!!" (¡¡Estupefacció general dels redactors!!)

El que lamenten tots els contertulis és que s'hagi hagut de tancar l'Escola de Bàsquet per manca d'instal·lacions; aquesta feina d'Esport de Base és vital per la conti-nuïtat en els equips. Tallada aquesta aportació natural de jugadors, actualment han de nodrir els seus equips amb nois i noies procedents de tots els col·legis. Llastimosament s'ha perdut la pedrera.

Analizant les relacions del Club Bàsquet Salt amb els altres Clubs de Bàsquet que hi ha al poble, ens les resumeixen així:

- Amb el Club Bàsquet Tres Punts, amb prou feines hi ha relacions, cap dels dos les ha propiciat.

- Amb el Pompeu Fabra, fins fa poc, molt bones, amb aportació de tècnics per part del Club Bàsquet Salt; però ara tenen un conveni

1.ª Equip del C.B. Salt en un desplaçament a Badalona - Any 1974
(Foto cedida per Joan Canals).

Taula rodona amb B. Vila; J. Canals; Ll. Vila i P. Morgado (d'esquerra a dreta).

amb el Valvi, amb el compromís de facilitar-los-hi els millors jugadors; per tant, ara les relacions són dolentes, i ens sap greu perquè existia una col·laboració de molt temps.

- Amb les Dominiques, les relacions són excel·lents, existeix una bona col·laboració mútua.

El futur del "Club Bàsquet Salt" Volem un pavelló a Salt.

Quan comencem a parlar del futur tornem a parlar d'instal·lacions i ens expliquen que l'Ajuntament, amb subvencions que ja té concedides, començarà la construcció de tres pistes amb una inversió de 60 milions; no entenen (nosaltres tampoc) quines prioritats té l'Ajuntament. Creuen arribada l'hora de

reivindicar la construcció d'un altre Pavelló a Salt, per descongestionar l'antic i per poder treballar amb comoditat amb la mainada més petita. La restauració de l'Escola de Bàsquet la tenen en el punt de mira més immediat, però això passa per poder disposar de més hores de Pavelló.

Esportivament, tenen esperances que l'equip Femení pugui pujar a 1.ª Categoria Catalana aquest any. En canvi amb el Masculí aquest any hi ha un "impasse" generacional amb promoció de gent de casa, però per la temporada 1993/94, també es proposen intentar pujar a 1.ª Categoria Catalana, ja que els costos són similars i pels jugadors és més atractiva.

Quan plou ha de suspendre partits perquè, sovint, juga a les pistes exteriors

El Bàsquet Salt vol disposar més temps del pavelló ja que n'aporta el 50 per cent dels ingressos

G.V.
Salt.— El Club Bàsquet Salt vol disposar més temps del pavelló municipal d'esports al·legant que aporta gairebé el cinquanta per cent de la partida d'ingressos per la utilització de la instal·lació. Dies enrera l'entitat va fer arribar la seva queixa a l'agrupació local d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) a l'Ajuntament de Salt que va encarregar-se de transmetre-la a la tinent d'alcalde encarregada d'Esports, Carme Carbó.
Segons els membres d'aquest

per a d'altres esports més minoritaris (bàdminton) s'han pintat terrenys de joc nous en la zona més ample del pavelló.
Com a nota al marge, els regidors d'Esquerra recorden que si Salt té avui pavelló ha estat en gran part gràcies a la tossuderia i combativitat d'aquest club enfront de l'Ajuntament de Girona.

Clara discriminació
El club basa les seves reclamacions

equip, —a la categoria nacional catalana—, «però fins i tot aquests paguen 6.000 pessetes per col·laborar». Es dolien, en definitiva, que l'equip de govern doni «evident suport» als dos clubs de futbol mentre que «penalitzava ostensiblement» al club bàsquet Salt.

Modificar les subvencions

DIARI DE GIRONA

Dijous 3 desembre 1992

OBJETIVO: PABELLON CUBIERTO PARA SALT

Ayer, visita de las autoridades a la zona deportiva saltense

Ayer sábado, en las inmediaciones de la pista polideportiva municipal de Salt, tuvo lugar un primer contacto entre miembros de corporaciones oficiales de Girona y los representantes del Club Bàsquet Salt con miras a la construcción de un pabellón de deportes en Salt.

Asistieron, el señor Nadal, alcalde de Girona; señor Vidal i Gayolà, presidente de la Diputación de Girona y el señor Callià, ponente de deportes de la Diputación. Asimismo, estaban presentes los señores Moré, presidente del Consejo de Salt,

y al alcance de los medios económicos posibles.
Tras él hablaron los representantes de la Diputación, haciendo hincapié en las dificultades que supone el levantar un pabellón. No obstante, era su deseo llevarlo a cabo en bien del deporte.

El señor Callià dijo también que era necesario no dormirse en proyectos y empezar las cosas en marcha, como se hizo en Salt.

desaba que se puedan llevar a cabo todos los proyectos.

También se mencionó la posibilidad de crear algunas pistas de atletismo en la misma zona, y, como no, del posible lugar de emplazamiento del pabellón en la zona deportiva saltense.

LOS SITIOS DE

GIRONA

Domingo 16

desembre 1979

A l'Ajuntament i Diputació

Salt demana un pavelló cobert

GIRONA (De la nostra Redacció). — El Consell de Salt ha demanat a la Diputació i a l'Ajuntament de Girona que els no podien ni volien demanar un pavelló cobert.
PUNT-DIARI
Diumenge 16 desembre 1979

El pavelló de Salt ja ha estat demanat (Foto Sergio Biondi)

Després de les insistent reclamacions, el Club Bàsquet Salt va aconseguir que les autoritats es fessin ressò de la necessitat d'un pavelló per a Salt.

INAUGURACIO PISTA POLIESPORTIVA MUNICIPAL DE SALT

Dies 17, 18 i 19 de Març de 1975

PROGRAMA D'ACTES

DIA 17: A les 22 hores i al Cine NURIA de Salt, acte de promoció del bàsquet:

- Projectió de pel·lícules.
- Col·loqui dirigit pel cronista esportiu sr. Narcís Planas amb la participació dels senyors:

Albert Gasulla, vicepresident de la federació catalana.
Josep M. Alberich, vocal de les federacions espanyola i catalana.
Santiago Fernández, ex àrbitr olímpic i membre del comitè tècnic esportiu.

Mateu Pell, president de la federació gironina de bàsquet.
Lluís Barniol, preparador regional i vocal de la federació gironina de bàsquet.

- i la col·laboració dels jugadors internacionals

Enric Margall, ex jugador del Joventut de Badalona.
M. Carme Vilagran i Carles Davesa, fills de nostre poble i primers jugadors de la província de Girona que han assolit la categoria d'internacionals.

- Lliurament de plaques als dos jugadors esmentats.
- Lliurament de l'emblema de plata de la federació gironina als senyors:

- Josep M. Alberich
- Narcís Davesa

DIA 18: A les 20,30, a la nova pista poliesportiva missa en memòria de l'amic Josep Carreras que fou un dels iniciadors del bàsquet al nostre poble.

DIA 19: A LA PISTA POLIESPORTIVA:

A les 10: Interpretació de dues sardanes a càrrec de la Cobla "IRIS" de Salt. Tot seguit, PARTIT DE BÀSQUET entre:

DOS COMBINATS DELS EQUIPS JOVENILS DEL CLUB BÀSQUET SALT

Un cop acabat aquest partit s'interpretaran dues noves sardanes. Un cop acabades hi haurà un acte de lliurament de medalles commemoratives a tots els jugadors participants.

A les 12 hores: PARTIT DE BÀSQUET entre:

CLUB LA SALLE BARCELONA (2.ª divisió nacional)

CLUB BÀSQUET SALT (reforçat pels germans Davesa)

En cada un d'aquests partits es disputarà un trofeu cedit pel nostre ajuntament. Com acabament s'interpretaran dues noves sardanes.

TOTHOM HI ÉS CONVIDAT

Relació de presidents del C.B. Salt des de la seva fundació

De 1972 a 1980:

JOAN CANALS I PIGEM

De 1980 a 1984

ALBERT DÍEZ I ROURA

De 1984 a 1986:

ANTONI GARCIA

De 1986 a 1989:

JUNTA GESTORA

encapçalada per ENRIC SOY

De 1989 a març 1991:

JOSEP LLINÀS I GRI

De març de 1991 fins avui:

FRANCESC MORGADO

HERNÁNDEZ

**Relació alfabètica
d'entrenadors del C.B. Salt
Temporades 1972-1992**

Joan Alba
 Jordi Angelats
 Lluís Barniol
 Josep Maria Barris
 Miquel Barris
 Pere Barrera
 Lluís Belmar
 Albert Bigordà
 Miquel Boix
 Eloi Bonadona
 Toni Cabrera
 Enric Collado
 Rafael Cusí
 Dolors Detoro
 Albert Díez
 Anna Díez
 Jaume Esparraguera
 Sònia Fulcarà
 Toni García
 Anna M.ª García
 Quin González
 Josep Maria Jou
 Miquel Lara
 Toni Llaràs
 Josep Martínez
 Joan Masó
 Manel Pallàs
 Pau Pantrigo
 Enric Penalba
 Ramon Planella
 Albert Prades
 Joaquim Puell
 Joan Puntí
 Josep Maria Rigat
 Valeriano Robles
 Joan Sánchez
 Quim Serra
 Àngel Serra
 Pitu Serra
 Àlex Teixidor
 Lluís Tresserra
 Encarna Valera
 Toni Vidal
 Lluís Vila
 Benvi Vila
 Josep Viñas
 Jordi Viñas

**Relació d'instal·lacions
utilitzades pel C.B. Salt**

PAVEL·LÓ MUNICIPAL ESPORTIU

Passig Països catalans, s/n. SALT

A partir d'aquests dies i després de la remodelació efectuada a la pista del Pavelló, la pràctica del nostre esport es pot desenvolupar correctament ja que anteriorment patia d'algunes mancances importants, com podia ser la mida de les pistes transversals, entre altres.

PISTES EXTERIORS DEL COL·LEGI DEL VEÏNAT.

Enric Granados, s/n. SALT

Les condicions per la pràctica del nostre esport en aquestes instal·lacions són impracticables a l'hivern, ja que es produeix humitat i el terra de la pista queda totalment mullat amb el consegüent risc de caure.

PISTA EXTERIOR DEL COL·LEGI

LA FARGA. Sant Dionís. SALT

La pista esmentada és totalment impracticable a l'hora d'efectuar els nostres entrenaments, ja que normalment està plena de gravilla o pedres, així com també de forats en el terra.

PISTA POLISPORTIVA

Fem una mica d'història.

L'any 1974, el nostre Club va sol·licitar a l'Ajuntament de Salt que presidia el batlle Sr. Davesa que ens volguessin rebre a la reunió del Consistori per demanar formalment la construcció d'una pista polisportiva.

El Sr. Davesa ens comunica posteriorment que el Ple del Consistori va aprovar l'esmentada construcció en un termini molt curt de temps.

Això va ser la millor ajuda moral per al C.B. SALT en veure la nostra petició tan ben compresa i generosament realitzada.

L'any 1975, amb l'annexió de Salt a Girona, per un moment es va tancar per la construcció de la pista polisportiva, però el Sr. Ribot, batlle de Girona en aquell temps, va respectar els acords del Sr. Davesa.

El mateix any, per la Festa de Sant Josep, s'inaugurava oficialment la pista municipal d'esports de Salt.

Els nostres jugadors van haver de suportar tota mena d'incidents ambientals: "pluja, fred i fins i tot neu".

En l'actualitat la pista polisportiva ha sigut remodelada per a la pràctica d'un altre esport, l'HOQUEI PATINS, això comporta una manca d'espai per als entrenaments de bàsquet, ja que el Pavelló cobert és del tot insuficient per al volum de nois i noies que practiquen l'esport del bàsquet al nostre club.

L'esmentada manca d'espai ens va obligar d'alguna manera a l'abandonament de la nostra ESCOLA DE BÀSQUET, una institució amb molta importància dintre de la nostra vila.

Últimes classificacions del C.B. Salt

Temporada 90/91

El C.B. SALT va quedar en primer lloc en el Campionat de Catalunya de 3.ª Categoria Preferent.

El C.B. SALT VA JUGAR LA FASE FINAL DEL CAMPIONAT DE CATALUNYA DE LA SEVA CATEGORIA i VA PROCLAMAR-SE SOTS-CAMPIÓ DE CATALUNYA.

El mateix equip, i degut a les seves victòries, jugarà a 2.ª Categoria Catalana en la propera temporada.

Al Campionat de Catalunya Femení de 3.ª Categoria van quedar primers el C.B. SALT jugant a la fase d'ascens, i per això la propera temporada jugaran a la 2.ª Categoria Catalana.

Temporada 91/92

L'equip JÚNIOR del C.B. SALT va quedar classificat per a la fase final en el campionat Territorial de

Barcelona.

El C.B. SALT es proclama sots-campió en la categoria CADET MASCULÍ 2.ª CATEG. "B".

SÈNIOR: 8.^è lloc. JÚNIOR: 1.er lloc. JUVENIL: 3.er lloc.

Campionat de Catalunya 2.ª Categoria Femenina SÈNIOR FEMENÍ: 6.^è lloc. JUVENIL: 8.^è lloc.

Notes d'interès d'aquesta temporada:

Cal destacar l'organització, amb la col·laboració de la Federació C.B. Girona i l'Ajuntament, del "CLÍNIC BASE SALT 92" celebrat els dilluns 18 i 25 de maig i 1 de juny d'aquest any passat.

Els seus conferenciants van ser: Alfred Julbe -Franco Pinotti- Moncho Monsalve amb la participació de 90 tècnics gironis.

Nota:

El C.B. SALT, demana que si hi manca alguna persona, se'ls ho comuniqui per fer l'esmena corresponent.

Suite de Parlavà

Amb tot el respecte pels regals que fan que mai més de la vida no ens hàgim de preocupar de comprar mocadors ni ampolles de colònia, hi ha detalls en forma de regal que expressen una complicitat, una sintonia prèvia entre el qui dona i el qui rep el present. No és qüestió de diners, sinó d'encertar l'objecte que parli per ell mateix, que arribi a remoure les aigües de la tendresa de l'altre. I això sempre és qüestió de senzillesa, de sensibilitat, no pas que hagi de ser car. Si a més, el qui regala es regala, és a dir, sap dedicar quatre paraules ben dites al destinatari posant-hi la seva pròpia tendresa, aleshores hom queda pres indefectiblement de l'encanteri de l'amistat.

La darrera vegada que he experimentat aquesta sensació va ser quan fa poc em van regalar l'últim llibret de poemes de Miquel Martí i Pol, que porta per títol "Suite de Parlavà".

Quan una obra d'un poeta o d'un músic o qualsevol artista ens agrada, ens fa bé de gronxarnos-hi tot deixant que els mots o les notes vehiculin tot un món difícil de definir, però que tanmateix forma part del nostre viure. Ens hi descobrim, ens hi reconeixem i ens hi investiguem. Fa com en la lectura atenta dels Evangelis, que més ençà de la fe explícita ajuden l'home a descobrir-se i a entendre's ell mateix.

El nostre món interior és ric, misteriós, vital, bressol natural dels grans encerts, dubtes i fracassos humans. Les coses belles de fora neixen de la

bellesa interior. Un poema, una pintura, una simfonia, un paisatge natural, ajuden a encaixar millor les peces del nostre món interior, que necessita l'estètica i l'ètica per a créixer.

Em pregunto en quina mesura els nostres infants tenen l'oportunitat de conrear aquests valors interns (que després es traduiran en obres externes). Els

obliguem a "fer" tantes coses que no tenen temps de "ser". Si volem fer créixer més de pressa una planta jove i l'estirem amb la mà cap amunt, no li sortiran pas els fruits abans d'hora sinó que segurament amb l'estirada ens seguiran les arrels i tot.

Miquel Martí i Pol, en la carena malaltissa però lluminosa de la seva existència, ens dibuixa aquesta petita esperança:

*"I si no és possible de refer
aquell engrescament que desordena
la sang i el sentiment, i empeny a l'èxtasi,
almenys que ens sigui donat de comprendre
manyagament la quotidianitat,
el paisatge de mobles i de llibres
que a penes si registra cap mudança,
i la música, sempre repetida
i sempre nova, d'aquell fer i desfer
que, imperceptiblement, ens fa més lliures.*

*Envellir dignament, deu ser integrar-se
discretament en un espai tan solit
com la pròpia pell, sense altre guany
que els anys viscuts i alguna sorprenent
presència que el temps, astutament,
tan aviat dibuixa com esborra
de la memòria.*

*Això i, tal vegada,
si el fat es mostra benivolent, l'encant
d'estimar tendrament, calladament,
sense esperar ni resposta, com qui
canta per si mateix en veu molt baixa".*

Miquel-Àngel Ferrés

l'acudit foll

ABANS, BOTIGUETA

ARA, SUPERFÍCIE COMERCIAL

Boyanac 93

La felicitació de Correus

Aquestes passades festes nadalenques, la "Dirección de Correos y Telégrafos" feia arribar als seus amics i simpatitzants la postal que adjuntem.

El simbolisme és clar i mereix poques explicacions. Es dona la imatge d'unes estructures totalment centralitzades, on a nivell de l'Estat espanyol només hi han dos pols o nuclis: Madrid (la capital) i tota la resta (las provincias).

I després es queixen que demanem més competències per a Catalunya?